

6. Tuning Educational Structures in Europe. – ec.europa.eu/comm/education/policies/educ/tuning/tuning_en.html
7. Швалб Ю. Психологічні аспекти компетентнісного підходу в освіті /Ю. Швалб //Вища школа. – 2010. – №1. – С.31-36.
Стаття надійшла до редакції 01.06.2010р.

УДК 371.1-026.15

Т.Є. Кристопчук,
к. пед. н., ст. викладач,
Рівненський обласний ін-
ститут післядипломної
педагогічної освіти

ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ТА ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ПЕДАГОГА В СИСТЕМІ НЕПЕРЕРВНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

У статті представлена проблема, пов'язана з роллю та значенням творчої діяльності викладача у навчально-виховному процесі вищого навчального закладу. Розглянуто специфіку та ознаки педагогичної творчості педагога, виділено критерії творчої педагогічної діяльності.

Ключові слова: професійна компетентність, творча діяльність педагога.

В статье для обсуждения предлагается проблема, связанная с значением творческой деятельности преподавателя в учебно-воспитательном процессе высшего учебного заведения. Рассматриваются признаки и специфика педагогического творчества преподавателя, выделены критерии творческой педагогической деятельности.

Ключевые слова: профессиональная компетентность, творческая деятельность педагога.

The problem connected with the role and meaning of creative teacher's activity in teaching-bringing process of the higher establishment is presented in the article. The specific and characteristic of pedagogic teacher's creativity are examined; the criteria of creative pedagogical activity are distinguished.

Key words: professional competence, creative activity of the teacher.

Постановка проблеми. В умовах інформаційного суспільства зведення неперервної професійної освіти полягає не тільки в адаптації фахівців до потреб ринку праці, підвищенні їхньої кваліфікації, можливості отримання нової спеціальності, але у формуванні якісно нової професійної культури людей. Тому випускники навчальних закладів повинні бути не тільки професіоналами, бездоганними фахівцями у своїй галузі, але і високоосвіченими, впевнено орієнтуватися в інших сферах, культурі, літературі, компетентними, здатними до прийняття відповідального рішення [2, 256].

Реформування національної системи педагогічної освіти вимагає створення нових стандартів, удосконалення навчальних програм, доповнення змісту навчальних посібників та підручників. Сьогодні зміст системи освіти має забезпечувати передумови для запровадження педагогічних технологій творчого розвитку учнів, вчителів та викладачів, формування розвитку творчої особистості, предметної, особистісної, методологічної та соціальної компетентності.

Саме тому набуття сучасним вчителем, викладачем не тільки неохідних професійних знань, умінь та навичок, але і знання методів науково-

дагогічного дослідження, оволодіння принципами і методами пізнання єї та практики своєї професійної діяльності, усвідомлення, формулювання та творче вирішення педагогічних задач забезпечують формування методологічної культури педагога.

Поняття професійної компетентності ширше знань, умінь та навичок, зключає всі сторони діяльності: знанисву, операційно-технологічну, ціннісно-мотиваційну.

Компетентність – інтегральна характеристика особистості, яка видає її здатність вирішувати проблеми та типові завдання, що виникають у реальних життєвих ситуаціях, у різних сферах діяльності на основі використання знань, навчального та життєвого досвіду відповідно до засвоєної системи цінностей [1]. Компетентність – знання, усвідомленість, авторитетність у будь-якій галузі, поінформованість, обізнаність, авторитетність.

Професійна компетентність педагога – особистісні можливості учня, які дозволяють йому самостійно та ефективно реалізовувати цілі педагогічного процесу. Для цього потрібно знати педагогічну теорію, уміти застосовувати її в практичній діяльності. Педагогічна компетентність учителя – це єдність його теоретичної та практичної готовності до здійснення педагогічної діяльності. Дослідженням проблем професійної компетентності вчителя у педагогічній науці приділяється належна увага у працях С.Бондар, Н.В.Глиннянка, С.П.Тищенко.

Аналіз останніх публікацій. Російські вчені визначили сучасні педагогічні компетентності:

- методологічні – модернізація освіти призводить до трансформації інформаційно-контролюючої педагогічної позиції вчителя на користь особистісно орієнтованої;
- інформаційні – особливість сучасного стану визначена сутністю конфігуральної культури, коли вчителі і учні вчаться разом, опановуючи нові знання і компетенції;
- соціальні – розбудова демократичного суспільства веде до зростання ролі і значущості суспільних організацій в житті країни, уміння працювати в команді, вибудовувати свої стосунки з іншими людьми;
- культурологічні – культура діалогу та діалогу культур, толерантність, спільне існування в світі.

Враховуючи характер і особливості педагогічної діяльності група ключових компетентностей утворює систему професійних компетентностей педагогів [1]:

- соціальні – пов’язані з оточенням, життям суспільства соціальною діяльністю особистості педагога;
- мотиваційні – пов’язані з вінутрішньою мотивацією, інтересами, індивідуальним вибором особистості педагога;
- функціональні – пов’язані зі сферою знань, умінь та навичок оперувати науковими знаннями та фактичним матеріалом.

Мета статті: розкрити професійний розвиток та творчу діяльність педагога в системі неперервної професійної освіти.

Отримані результати. Наведемо різні тлумачення поняття творчої діяльності: засіб реалізації творчих можливостей особистості (С.О.Сисоєва); зміна зовнішньої дійсності, перетворення внутрішнього світу людини, розкриття і реалізація її прихованих потенцій у процесі розвитку її відносин із зовнішнім світом, який розуміється не тільки як сущість речей (В.С.Швирев); діяльність уявлення або діяльність комбінації; діяльність, результатом якої є не відображення існуючих у досвіді закономірностей дій і вражень, а створення нових образів чи дій (Л.С.Виготський); і хід за межі даного, рух у „творчому полі” (Д.Б.Богоявленська) [4, с. 9].

Творча педагогічна діяльність, зазначає С.О.Сисоєва, є діяльність дослідницькою. Викладач, який працює, творчо спирається на досягнення педагогічної науки, сам збагачує педагогічну теорію, розкриває закономірності педагогічного процесу, визначає шляхи його удосконалення, прогностує результати своєї діяльності. Творчий викладач – це творча особистість з високим ступенем розвиненості мотивів, характерологічних особливостей і творчих умінь, що сприяють успішній творчій педагогічній діяльності, і яка, внаслідок спеціальної професійної підготовки та постійного самовдосконалення набуває знань, умінь та навичок педагогічної праці, овоює уміннями формування творчої особистості учня в навчально-виховному процесі [4, с. 98].

Науковцями виділено такі критерії творчої педагогічної діяльності вчителя, які характеризують творчу педагогічну діяльність педагога: творчий процес: розробка принципово нових підходів до навчання, виховання і розвитку учнів; раціоналізація та модернізація змісту, форм, методів та засобів навчально-виховного процесу у світлі реформування освіти зокрема, з метою розвитку творчих можливостей учнів, їх талантів та одарованості; комплексне і варіантне використання у професійній діяльності всієї сукупності теоретичних знань і практичних навичок; бачення нових проблем у зовнішніх знайомій ситуації, знаходження варіантних шляхів вирішення; застосування науково-доказового вибору дій у конкретній педагогічній ситуації; проведення систематичного аналізу професійної діяльності, наукового-дослідницької роботи з творчого узагальнення власного досвіду та досвіду своїх колег; володіння формами і методами управління творчою навчальною діяльністю учнів з метою розвитку їх творчих можливостей; реалізація на практиці принципів педагогіки співробітництва, прояв гнучкості під час вибору оптимального управлінського рішення в нестандартних (конфліктних) ситуаціях; оригінальне конструювання навчально-виховного процесу [4, с. 100].

Важливим змістовим модулем у структурі становлення педагогічної культури педагога вищої школи є комплекс психолого-педагогічних умінь конструктивних, комунікативних, дидактичних, перцептивних, сугестив-

их, пізнавальних, прикладних, організаторських, психотехнічних та ін. ільшість названих умінь, ґрунтуючись на комплексі соціально-педагогічних якостей, формуються в процесі підготовки до професійної діяльності у навчальних закладах, а також у ході безпосередньої педагогічної роботи. Цей процес досить тривалий, вимагає від особистості наполегливої блеспрямованої роботи над собою [6].

Педагог вищої школи виступає у ролі активного організатора і участника навчально-виховного процесу. Саме тому завідувач кафедри методики і змісту природничо-математичної освіти та інформаційних технологій, кладаючи план засідань кафедри, підпорядковує їх тематику реалізації методичної мети: розвитку творчих здібностей, пізнавальної активності чителів, викладачів як особистісно орієнтованого навчання за допомогою провадження інноваційних методів навчання. Проблемні питання, які височаться на порядок денний засідань членів кафедри, сприяють підвищенню науково-теоретичної підготовки викладачів, забезпечують їх інформацією про досягнення сучасної педагогічної науки, передового світового та вітчизняного педагогічного досвіду. Спостерігається тенденція впровадження у практику нетрадиційних форм засідання кафедри: проблемні толи, творчі педагогічні проекти, відеоконференції, міжкафедральні засідання, науково-педагогічні експедиції. Наприклад, міжкафедральне засідання (кафедра методики і змісту природничо-математичної освіти та інформаційних технологій і кафедра колекційної освіти) проводиться у формі семінару на тему: „Розвиток і корекція пізнавальної діяльності дітей за допомогою методу проектів із застосуванням інформаційно-комунікаційних технологій”. На семінарі обговорюються проблеми використання елементів проектної технології навчання у післядипломній освіті чителів, перспективи упровадження елементів проектної технології у процесі викладання на курсах підвищення кваліфікації та підготовка педагогів із застосуванням методу проектів у навчальній діяльності. Викладачами кафедри демонструються презентації методичних посібників з використанням методу проектів у навчанні учнів початкових класів, а також дослідницького просекту з охорони та безпеки життєдіяльності.

Як приклад застосування методу проектів на кафедральному засіданні викладачів можна обрати тему проекту: Світовий освітній простір: сучасні системи післядипломної педагогічної освіти у країнах Європейського Союзу. Однією із стадій проекту є формулювання завдань, зокрема, здійснити порівняльний аналіз сучасної вітчизняної системи післядипломної педагогічної освіти і системи освіти країн Західної Європи; визначити моделі підвищення кваліфікації учителів математики у країнах Східної Європи; визначити основні націями та методичні принципи побудови змісту навчальних планів підвищення кваліфікації вчителів у країнах Балтії; визначити сучасні концепції підвищення кваліфікації у системі післядипломної педагогічної освіти в Україні. Під час використання методу проектів

враховується наявність важливої у науковому дослідницькому плані проблеми, що потребує інтегрованих знань, дослідницького пошуку для її рішення; практичну, теоретичну, пізнавальну значимість припустимих зультиратів; самостійну (індивідуальну, парну, групову) діяльність викладчів; структурування змісту проекту, вказуючи поетапні результати; вирістання дослідницьких методів, що передбачають відповідну послідовність дій: визначення проблеми; висунення гіпотези їх вирішення; обговорення методів досліджень (статистичних, експериментальних, спостережень і т.д.); обговорення способів оформлення кінцевих результатів (запитаній, захисту, творчих звітів, перегляду і т.д.); збір, систематизація аналіз отриманих даних; підведення результатів, оформлення результатів їх презентація; висновки, висунення нових проблем досліджень.

Одним із методів та форм активізації творчої діяльності педагогів вищої школи є науково-педагогічна експедиція, яка дає можливість одержати інформацію для глибокого і всебічного вивчення навчально-виховної роботи в умовах, які максимально наближаються до реальності. Викладачами кафедри вивчається досвід моделювання та реалізації процесу підвищення кваліфікації в рамках науково-педагогічної експедиції. Зокрема члени кафедри брали участь у науково-педагогічних експедиціях, що проходили у містах Суми, Миколаїв. Педагогічна експедиція розглядається як інноваційна форма підвищення кваліфікації викладачів, під час якої викладачі і вчителі разом зі спеціалістами методичної служби з'ясовують актуальні проблеми розвитку освіти, професійні утруднення вчителів, розробляють шляхи їх подолання, підтримують вчителів у пошуківі рішень. Організація науково-педагогічної експедиції передбачає складання програми, побудованої за модульною системою. Програма реалізується на таких рівнях: робота з педагогами в межах змістовних модулів; групова робота з педагогами, орієнтованими на проектну дослідницьку діяльність з теми модуля; індивідуальна робота з методистами, які будуть супроводжувати і підтримувати проектно-дослідницьку роботу педагогів з вибраної теми модуля [3, с.127].

Крім того, активізація творчої професійної діяльності викладачів вчителі відбувається через участь у міжнародних освітніх виставках, освітніх проектах, форумах. Зокрема, викладачі кафедри методики і змісту природничо-математичної освіти та інформаційних технологій та вчителі, які співпрацюють з кафедрою, використовуючи у своїй професійній діяльності інноваційні педагогічні та інформаційні технології під час викладання на курсах підвищення кваліфікації вчителів та навчання учнів, беруть участь у регіональному конкурсі „Галицький проект 2010”. Роботи, які подаються на конкурс, передбачають самостійну пошуково-дослідницьку роботу учнів, спрямовану на розвиток мислення та творчої особистості учнів, інтерактивні форми роботи, мають практичну, значущу для учнів спрямованість. З метою обміном досвідом впровадження освітніх програм

Intel та інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в освіті, а також обговорення перспективних напрямів їх розвитку викладачі Рівненського обласного інституту післядипломної педагогічної освіти, які активно впроваджують програму „Intel. Навчання для майбутнього”, взяли участь у Міжнародному форумі „Нові горизонти інформаційно-комунікаційних технологій в освіті”, що відбувався в Києві у рамках освітніх ініціатив Intel. Педагоги активно працювали у секціях, запропонованих програмою форуму. Вокрема, у секціях „Формування єдиного інформаційного простору вищого навчального закладу. Досвід впровадження у вищих навчальних закладах України”, „Мережева педагогіка. Феномен соціальних мереж”.

Аналіз світових тенденцій у галузі професійно-педагогічної освіти висвітчує зростання вимог до педагогічного професіоналізму і особистих якостей вчителя. На думку вчених, основними проблемами, з якими стикаються викладачі вищої школи, є: постійне ускладнення змісту освіти, гарантування високого рівня освітніх стандартів; самостійна постановка і вирішення творчих і дослідницьких завдань; ускладнення проблем виховання; безперервне оволодіння прогресивними технологіями навчання і виховання, новими досягненнями вітчизняного і зарубіжного досвіду; розв'язання складних професійно-педагогічних проблем, які вимагають інтеграції знань, практичних умінь і навичок із таких суміжних з педагогікою наук, як філософія, психологія, медицина, релігієзнавство, економіка, правознавство, кібернетика та ін.; робота в єдиному інформаційному середовищі, що передбачає раціональне використання інформаційних технологій у навчально-виховному процесі [5].

Усе це може здійснювати лише викладач з високою професійною компетентністю, розвиненими творчими, дослідницькими здібностями, високим рівнем інтелігентності, духовно-морального потенціалу, конкурентноздатності, ерудованості, здібностей до безперервної освіти.

Список використаних джерел

1. Професійна компетентність учителя та культура мислення учнів [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://osvita.ua/school/technol/1913>.
2. Сисоєва С.О. Освіта і особистість в умовах постіндустриального світу : монографія / С.О. Сисоєва. – Хмельницький : ХГПА, 2008. – 324 с.
3. Сисоєва С.О. Педагогічний експеримент у наукових дослідженнях неперервної професійної освіти : навч.-метод. посіб. / С.О. Сисоєва, Т.Є. Кристопчук. – Луцьк, ВАТ „Волинська обласна друкарня”, 2009. – 460 с.
4. Сисоєва С.О. Основи педагогічної творчості : підручник / С.О. Сисоєва. – К. : Мілениум, 2006. – 346 с.
5. <http://readbookz.com/book/172/5428.html>
6. <http://www.info-library.com.ua/books-text-4051.html>

Стаття надійшла до редакції 16.05.2010р.